

Ustawa o ochronie informacji niejawnych. Komentarz

Przejdź do produktu na ksiegarnia.beck.pl

Wstęp

W społecznych nowoczesnych państwach istotnym zadaniem władz publicznych jest zarządzanie informacją. Oczywistym jest bowiem, że w społeczeństwach informacyjnych za pośrednictwem mediów elektronicznych informacja stała się nie tylko elementem funkcjonowania władzy, lecz wpływa również na życie gospodarcze, a nawet społeczne. Jednocześnie w państwach demokratycznych koniecznym czynnikiem działania faktycznej, a nie tylko formalnej demokracji jest jawność życia publicznego, dzięki której społeczeństwo wolnych ludzi może za pomocą mediów lub samodzielnie zapoznawać się z dokumentami związanymi z wykonywaniem zadań przez władze publiczne. Transparentność działania władz publicznych jest niejako wpisana w istotę funkcjonowania demokratycznego państwa. Jednak jawność życia publicznego nie ma charakteru bezwzględnego. Stąd koniecznym jest wprowadzenie jasnych i uzasadnionych reguł ograniczania informacji, które nie powinny być ujawnione ze względu na ochronę bezpieczeństwa państwa i jego obywateli przed zagrożeniami o charakterze wewnętrznym i zewnętrznym oraz ochronę ważnych interesów gospodarczych państwa. Funkcję w zakresie zarządzania informacjami, które nie powinny zostać ujawniane, spełnia ustawa z 5.8.2010 r. o ochronie informacji niejawnych. Ten obowiązujący już ponad 10 lat akt prawny zastąpił ustawę z 22.1.1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz.U. Nr 196, poz. 1631 ze zm.) będącą pierwszym po przemianach społeczno-politycznych z 1989 r. aktem prawnym regulującym zasady postępowania z informacjami niejawnymi według standardów charakterystycznych dla państw-członków Sojuszu Północnoatlantyckiego i zrywającą w ten sposób z rozwiązaniami prawnymi okresu Polski Ludowej. Jak wskazano w uzasadnieniu do projektu ww. ustawy z 5.8.2010 r., potrzeba nowej regulacji w obszarze ochrony informacji niejawnych wynikała z konieczności dostosowania polskiego prawa do regulacji związanych z funkcjonowaniem Unii Europejskiej, a zatem aby Polska mogła w pełni spełniać wymagania związane z członkostwem w UE (por. Uzasadnienie do projektu ustawy o ochronie informacji niejawnych, Sejm VI kadencji, druk Nr 2791, s. 2). W związku z tym należało dokonać głębokiej korekty już obowiązujących przepisów. Charakter zmian był na tyle poważny, że nie wystarczyłaby nowelizacja, dlatego też podjęto decyzję o skonstruowaniu całkowicie nowej ustawy, a rezultatem prac najpierw rządu, a następnie parlamentu jest komentowana ustawa.

Ustawa z 5.8.2010 r. o ochronie informacji niejawnych kompleksowo reguluje system ochrony informacji niejawnych w Polsce, statuując zasady klasyfikowania informacji niejawnych, organy odpowiedzialne za nadzór i kontrolę nad informacjami niejawnymi oraz zasady udostępniania tego rodzaju danych. Dotyczy ona zatem zarówno podmiotów publicznych, ale również podmiotów prywatnych, które współpracując z sektorem publicznym, uzyskują dostęp do informacji niejawnych. Stąd należy wskazać, że komentowany akt prawny posiada duże znaczenie dla funkcjonowania bardzo dużej liczby jednostek organizacyjnych.

Wstęp

Mając na uwadze różnych odbiorców Komentarza do ustawy o ochronie informacji niejawnych, Autorzy postanowili w jak najbardziej przystępny sposób, z powołaniem najnowszego orzecznictwa oraz poglądów doktryny, przybliżyć Czytelnikom skomplikowaną materię tego aktu prawnego. Mamy zatem nadzieję, że Komentarz stanie się przydatnym narzędziem pracy osób zajmujących się problematyką ochrony informacji niejawnych tak od strony podmiotów publicznych, jak i prywatnych.

Autorzy

Warszawa, marzec 2023 r.

Przejdź do księgarni →